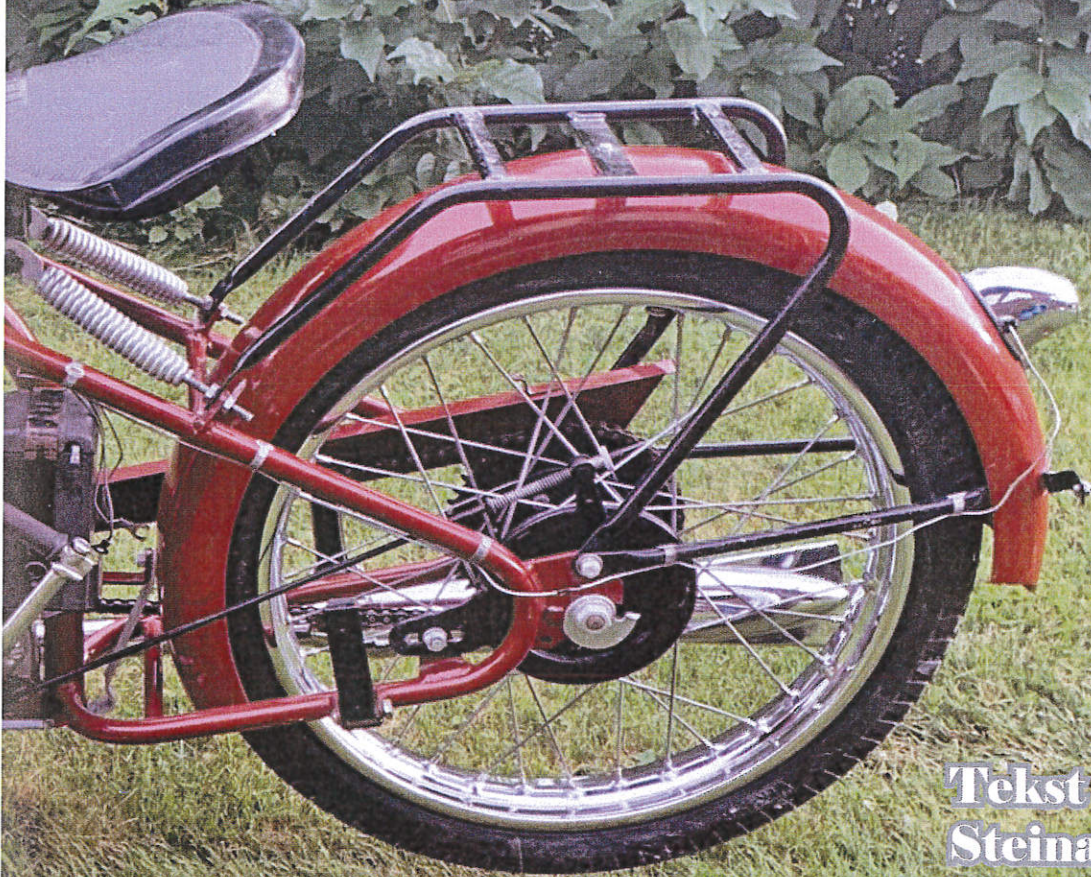


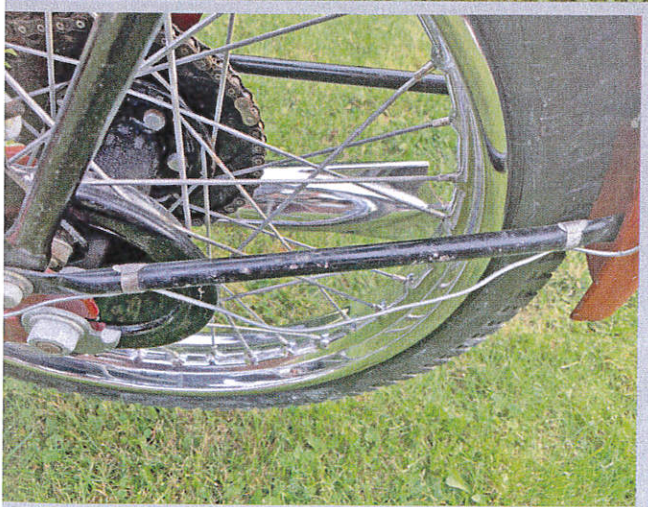
Tempo Standard 1954



Et ubrukt smykke!



Tekst og bilder:
Steinar Sundbrei



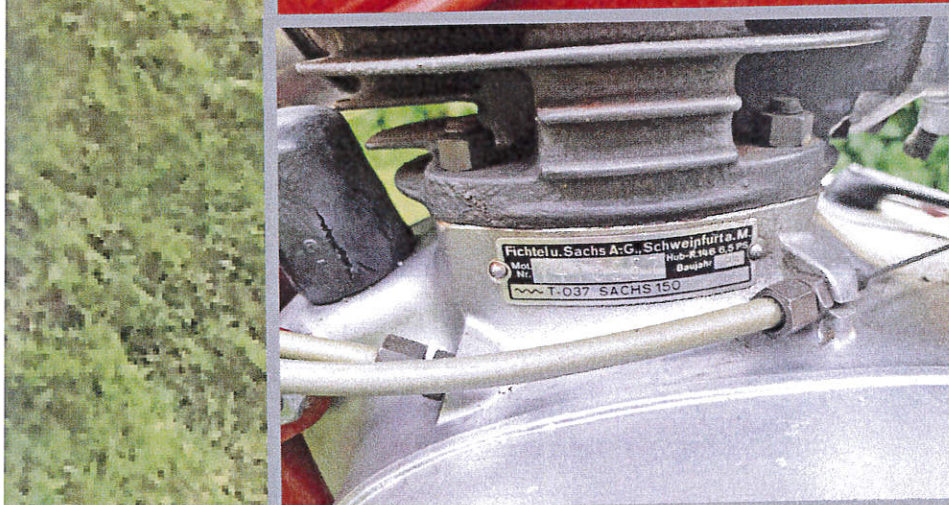


1954 - 16 km

Denne sykkelen ble kjøpt ny av Olav Bergli fra Hol i 1954.

Det blir sagt at Olav og en kamerat kjøpte hver sin Tempo. Kameraten skal ha fått sykkelen litt før, og kom ut for en ulykke med den. Denne historien er ikke bekreftet, det finnes ingenting om en ulykke i 1954 i lokalavisens arkiv. Olav Bergli valgte iallefall å ikke ta sykkelen i bruk. Han leide på denne tiden et hus som ble kalt Sirestugu. Etter en periode flyttet han hjem til gården han kommer fra.





Ved rydding av kjelleren i Sirestugu fant Audun Medhus fra Hol en trekasse med Tempoen i. Han tok ut sykkelen fra kassa, fylte bensin, og kjørte den fra Sirestugu til gården Olav Bergli hadde. Der ble den satt inn i låven.

I 1983 reiste sønnene til Audun Medhus bort på gården for å se etter sykkelen. De fant den på samme sted i låven der faren deres hadde satt den. Olav Bergli mente det ikke var noe å selge, at sykkelen ikke var noe verdt, men godtok 750 kr i betaling for sykkelen fra den yngste av brødrene, Eldar, som da var 16 år. (De 750 kronene hadde forøvrig Eldar tjent på sommerjobb som gjeter)

Speedometeret sto da på 15km. Sykkelen ble trillet til nærmeste farbare bilvei(gården hadde kun kjerrevei som tilkomst) Eldar forteller at da de tok ut sykkelen fra låven var den grå av støv. Han dro fingeren over verktøylokket på tanken og fikk se at originalfarge var rød.



Eldar Medhus skal berømmes for at han har en karakterstyrke bedre en min(og sannsynligvis de fleste av medlemmene i Norsk Tempoklubb), for han tok den ikke i bruk. Sykkelen ble vasket og pusset, og ved en anledning startet under veiledning av en motorkyndig kamerat. Den startet da på første tråkket, og var i gang i mindre en ett minutt.

Da Eldar var i 17-18års alderen solgte han den til Ivar Endrestøl, en lokal samler og entusiast, for å finansiere sin første bil. Det er litt usikkert om kjøpesummen var 12.000 eller 15.000. For omtrent

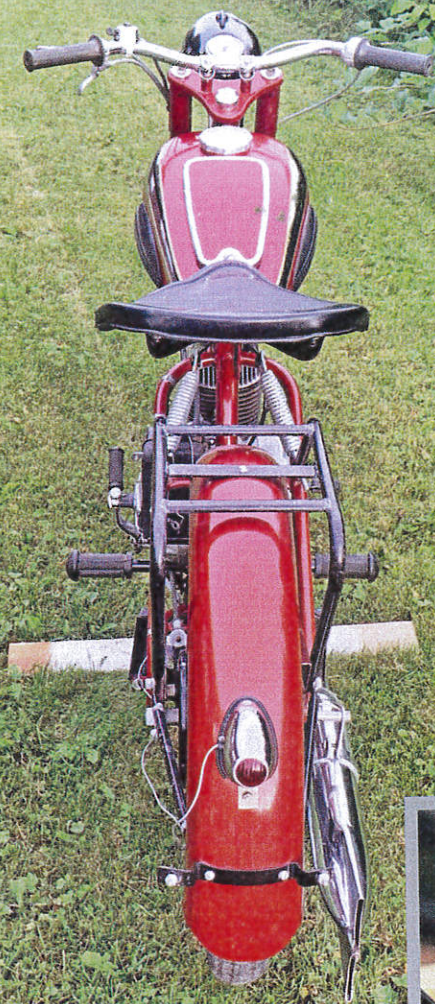


20 år siden solgte Ivar Endrestøl sykkelen videre til en Pål Åge Slettemoen.

Denne kjøperen er sønnen til Tempoforhandleren som solgte den ny. Sykkelen blei da til pynt i trappeoppgangen inne i huset på gården(500 meter fra Olav Bergli sin gård)

Undertegnede kjøpte i sommer denne sykkelen ønsket mitt var at flere skulle få anledning til å se den. Jeg har vært i kontakt med Hans Tore om mulige anledninger den kan vises frem i regi av Tempoklubben.





For en tid siden kontaktet jeg vegmuseet for å tilby den til utlån hvis de ville ha den i utstilling. Vegmuseet synes både historikk og sykkelen er unik, og tilbød å kjøpe sykkelen. Jeg kontaktet tidligere eiere som alle var positive til at den havner på museum.

Sykkelen har jeg nå solgt for selvkost til Vegmuseet. Overdragelse var 04.09.2021.

Eldar Medhus, som nå bor på Lillehammer ble med på overlevering. Det ble også Pål Åge Sletteemoen (Sønnen til Tempoforhandleren)

Eldar hadde ikke sett sykkelen siden han solgte den. Han sier han alltid har angret på salget, men at det nå er bra at den havner på museet

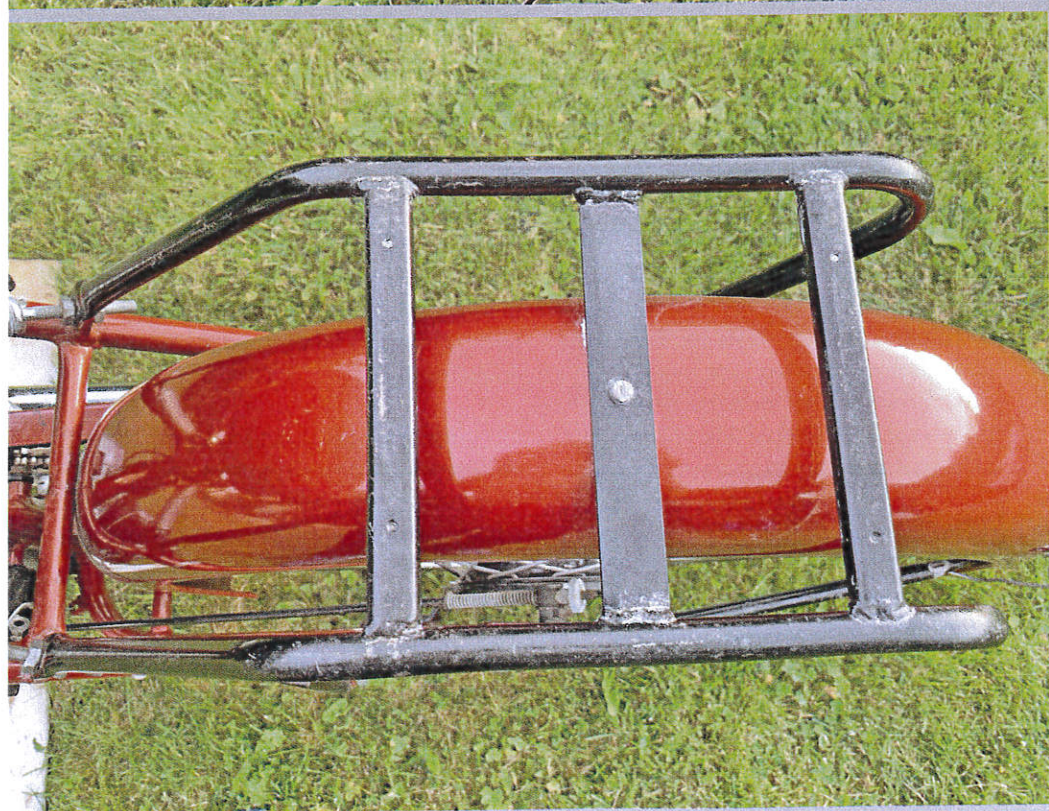


På oppfordring fra Hans Tore har jeg tatt mange bilder av sykkelen slik at de kan brukes som informasjonskilde ved restaureringer.



Tempo Standard

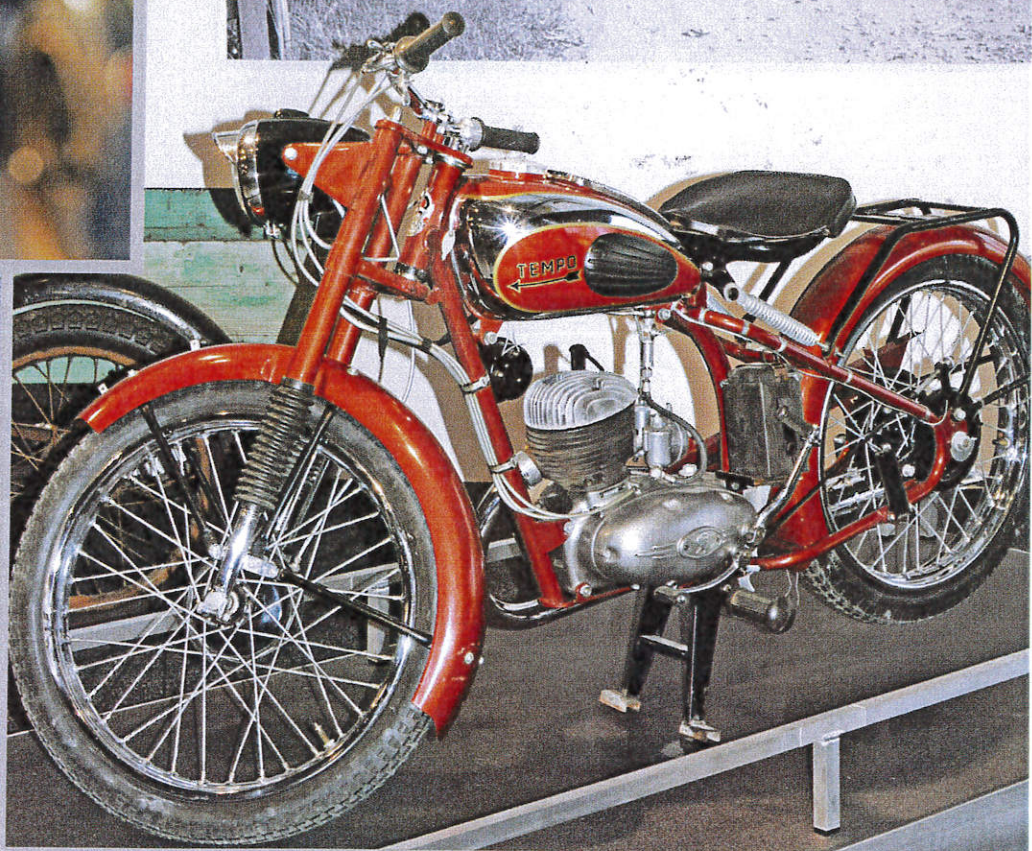
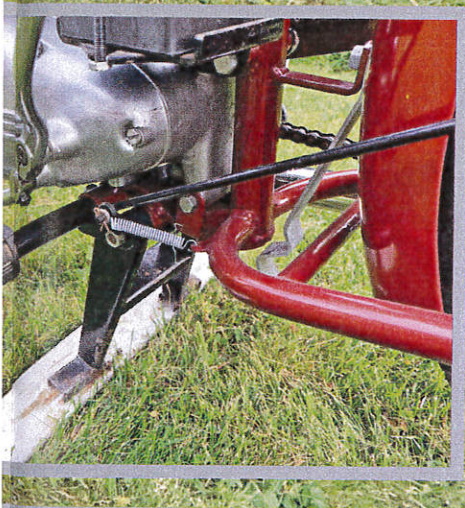
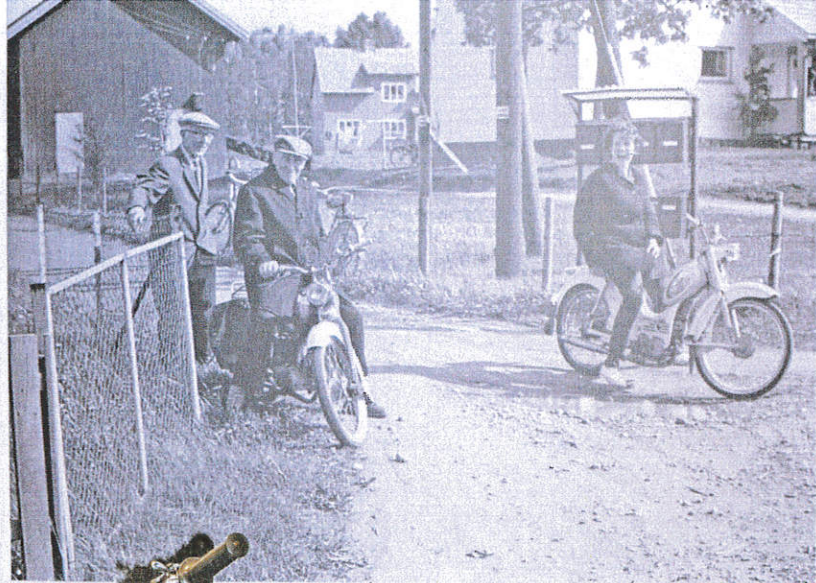
Tilføyning fra: Jan Erik Holmen
Bilder: Steinar Sundbrei og Tor I. Sørli



Dette er den mest solgte modellen av Tempo motorsykel og ble fra og med 1951 levert med 148 ccm motorer. 1953 modellen var den første for 2 personer (iflg Norsk Motorveteran). Standard ble produsert til og med 1959.

Kommentar fra Jan Erik Holmen.

Med denne Tempo så har vi ett av de viktigste tiår hos Jonas Øglænd. Man hadde reist seg etter den tunge etterkrigstiden og gikk inn i tiåret med store investeringer i bygg, produksjon, maskiner og kompetanse.



Fabrikken og varemerket sto foran enorme forandringer og man sendte ansatte ut i hele Europa for å hente inn nødvendig informasjon. Dette ser man igjen i selve modellene, fargevalgene sto for fall og den nye tid bar bud om at kunden skulle settes i fokus. Disse holdningene ga Øglænd store fortrinn som gjorde at de ble markedsleder og man kunne ikke produsere nok Tempoer. Det ble jobbet flere skift og presset produksjonen til det ytterste. Tempoene gikk i gjennom store kvalitetskontroller som videre ble testet av ulike målgrupper og svarene fra disse medførte nødvendige endringer. Nye tilførte krefter utenfra tok med seg nye ideer og satte sitt tydelige preg i de interne beslutningsprosesser. Konstruktøren av denne modellen var Olav Aanestad og Standard ble en av de mest solgte Tempoer og det ser man igjen i veteranmiljøene i dag.

